

Egységben az erő – XX. Balatonszemesi Ifjúsági Találkozó

„Lesztek szívesek segíteni a megváltásban? „ – hangzott el a kérdés a délelőtti folyamán többször Kerényi Lajos atya szájából az egyházmegye fiataljainak rendezett találkozón. Mindenki Lajos atyája egységre és reményre szólított fel. Gyermekek és – ahogy ő szokta mondani Nagymaroson – fölnőttek egyaránt szoltak intései, hogy harcoljunk a kereszténység ellenerőivel, az istentelen világgal, mely megpróbálja elvenni a családban, Krisztusban való egységet, a lendületet.

A keresztényeknek nem lehet leállni – mondta. Értékes gondolataiból az egyik legfontosabb volt, amikor az ünnepről beszélt. „Az ünnepeink megszűnőben vannak. Sok ember számára csak évente ismétlődő ünnepek vannak. Jókat eszünk, iszunk, alszunk, másról nem szól az ünnep. Az ünnep ezzel szemben az idő, amikor a földi találkozik az égiekkel. Az emberi idő Isteni jelenlétét kell keresni az ünnepekben.” Lajos atya előadását kiscsoportos beszélgetések követték, melyek keretében a fiatalok választ kerestek saját hitükkel kapcsolatos kérdéseikre, beszélgettek arról, mit jelent a közösség és hogy szerethetők-e.

A gyermekeket kétféle program várta a délelőtti folyamán: kézműves foglalkozásokon ajándékokat készíthettek maguknak és az otthon maradottaknak (ferences nővérek, a balatonszemesi hitoktató és testvére vezetésével), illetve padlóképes pedagógia keretében (Sipos Edit és a kaposvári Kett-kommandó közreműködésével) megismerhették és egy közös padlóképpel megjeleníthették Jézus bemutatását a templomban. A történet és a közös munka a kisebb gyermekek figyelmét is az egység és a remény fontosságára irányította.

A szokásokhoz híven délben agapé fogadta a több, mint 400 fős sereget. Ételen, italban nem volt hiány, sőt! A találkozó végén is jutott még repeta. Köszönet érte! Délután a kisebbeket a kaposvári Eleven gyerek zenekar szórakoztatta, a nagyobbak Egy perc és nyersz! keretében mutathatták meg, ki a legjobb, melyet Bálint Gábor atya vezetett. Nevetésben, mosolyban nem volt hiány egyik programon sem. A szentségimádás alatt elcsendesedhettünk, vagy sétára indulhattunk a hóesésben...

A találkozót szentmise zárta Balázs áldással, melyet Varga László püspök atya mutatott be. Prédikációjában két egyszerű kérdést tett fel: Szeretsz-e katolikus lenni? Akarsz-e a mennyországba jutni? Ha a válaszod igen, akkor tudod a következő lépést... Február 3-án, mi, akik ott voltunk, ünnepeltünk. Ünnepeltünk egységet, erőt, reményt, kitartást Jézusban. Egy olyan

találkozón, mely 20 évvel ezelőtt, egy akkor 16 éves kamaszlány (Nagyné Tóth Mónika) szívében született meg egy kis francia faluban, Tigeryben. Sokunk szívében él még ma is az a tűz, melyet azon a párizsi világifjúsági találkozóan kaptunk. Mert elindult egy vágy az egységre, arra, hogy évente legalább egyszer találkozzunk, megosszuk örömünket, bánatunkat, szeretetünket, mely Istenbe vetett hitünkéből fakad. És ez a találkozó az elmúlt 20 évben egyre csak erősödött, növekedett, egyre több keresztény (és kereső) fiatal vonzott Balatonszemesre.

A szentmise könyörgéseiben egyszerre volt jelen a hála és az áldás kérése. Dobos Gyula, Tomanek Péter és Borza Miklós atyákért, akik papként álltak a találkozó mellé. Nagyné Tóth Mónikáért, aki a találkozó „édesanyja”, a Magvető közösségért, különösen Memiért (Némethné Horváth Emília) a zenei szolgálatért, Balás Béla és Varga László püspök atyákért, papjainkért minden segítőért, akik a 20 év során bármikor a találkozóért dolgoztak, és minden résztvevőért, akik jelen voltak. A találkozóra meghívták Beton atyát is, aki a következő gondolattal válaszolt a meghívásra: „Lesz ez még 25 is...” Reményünk és egységünk Jézusban tegye lehetővé ezt!

Deo Gratias!

Szöveg: Balogh Erzsébet – hitoktató

Fotó: Kling Márk – Kaposvári Egyházmegye

